

นโยบายดิจิทัลวอลเล็ต: การวิเคราะห์ที่มา, ทฤษฎีฐาน, ความเสี่ยงต่อ การทุจริต และผลกระทบ*

DIGITAL WALLET POLICY: ANALYSIS OF ORIGINS, THEORETICAL FOUNDATIONS, CORRUPTION RISKS, AND IMPACTS

ศตวรรษ ชาญานนท์¹ และ สัญญา เคนาภูมิ²

Sattawat Chanyanon¹ and Sanya Kenaphoom²

¹⁻²คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹⁻²Faculty of Political Science and Public Administration, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

Corresponding Author's Email: Satawat87@gmail.com

Received 5 October 2024; Revised 7 December 2024; Accepted 8 December 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้จะสำรวจนโยบายกระเป๋าเงินดิจิทัล โดยวิเคราะห์ที่มา รากฐานทางทฤษฎี ความเสี่ยงจากการทุจริต และผลกระทบ กระเป๋าเงินดิจิทัลเกิดขึ้นจากการเติบโตของ เทคโนโลยีทางการเงิน (fintech) ซึ่งให้ประสิทธิภาพ ความปลอดภัย และการเข้าถึงที่เพิ่มมากขึ้นในการทำธุรกรรมทางการเงิน กรอบทฤษฎี เช่น เศรษฐศาสตร์ต้นทุนธุรกรรมและทฤษฎี ความน่าเชื่อถือ อธิบายถึงการนำกระเป๋าเงินดิจิทัลมาใช้มากขึ้น โดยเน้นที่ความสามารถในการ ลดต้นทุนธุรกรรมและเพิ่มความมั่นใจของผู้ใช้ผ่านการจัดการข้อมูลที่ปลอดภัย แม้จะมี ประโยชน์ แต่บทความนี้ก็เน้นย้ำถึงความกังวลที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความเสี่ยง จากการทุจริตและจุดอ่อนด้านความปลอดภัย เนื่องจากระบบเหล่านี้เปิดช่องทางใหม่สำหรับการฉ้อโกงและ การใช้ในทางที่ผิดโดยขาดการกำกับดูแลที่เหมาะสม นอกจากนี้ บทความนี้ยัง

Citation:

* ศตวรรษ ชาญานนท์ และ สัญญา เคนาภูมิ. (2567). นโยบายดิจิทัลวอลเล็ต: การวิเคราะห์ที่มา, ทฤษฎีฐาน, ความเสี่ยง ต่อการทุจริต และผลกระทบ. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 2(6), 56-66.

Sattawat Chanyanon and Sanya Kenaphoom. (2024). Digital Wallet Policy: Analysis of Origins, Theoretical Foundations, Corruption Risks, and Impacts. Journal of Interdisciplinary Social Development, 2(6), 56-66.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ประเมินผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบของกระเป๋าเงินดิจิทัล โดยสังเกตบทบาทของกระเป๋าเงินดิจิทัลในการส่งเสริมการเข้าถึงทางการเงินและความโปร่งใส ขณะเดียวกันก็ยอมรับความเสี่ยงต่อความเป็นส่วนตัวและช่องว่างทางดิจิทัลที่อาจเกิดขึ้นได้ บทความนี้สรุปว่า แม้ว่ากระเป๋าเงินดิจิทัลจะมีศักยภาพในการเปลี่ยนแปลง แต่การนำไปใช้ให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องให้ความสนใจอย่างรอบคอบในเรื่องความปลอดภัย กฎระเบียบ และการเข้าถึง

คำสำคัญ: นโยบายดิจิทัลวอลเล็ต, การทุจริต, ผลกระทบทางเศรษฐกิจ, ความเสมอภาคทางสังคม, ทฤษฎีฐาน

Abstract

This article explores the digital wallet policy, analyzing its origins, theoretical foundations, fraud risks, and impacts. Digital wallets emerged from the rise of financial technology (fintech) that offers increased efficiency, security, and accessibility for financial transactions. Theoretical frameworks such as transaction cost economics and trust theory explain the increasing adoption of digital wallets, focusing on their ability to reduce transaction costs and increase user confidence through secure data management. Despite their benefits, the article highlights key concerns, particularly regarding fraud risks and security vulnerabilities, as these systems open new avenues for fraud and misuse without proper oversight. The article also assesses the positive and negative impacts of digital wallets, noting their role in promoting financial inclusion and transparency, while acknowledging the potential risks to privacy and digital divides. The article concludes that, despite the potential for digital wallets to be transformative, successful adoption requires careful attention to security, regulation, and accessibility.

Keywords: Digital wallet policy, Corruption, Economic impact, Social equity, Theoretical foundations

บทนำ

นโยบายกระเป๋าเงินดิจิทัลที่รัฐบาลของเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรีของไทยเสนอ ตั้งแต่ปี 2023 ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของกลยุทธ์ทางเศรษฐกิจของรัฐบาลที่มุ่งกระตุ้นการเติบโตและแก้ไขปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ นโยบายดังกล่าวซึ่งเป็นค้ำประกันสัญญาในการหาเสียงที่สำคัญของพรรคเพื่อไทยในช่วงการเลือกตั้งทั่วไปในปี 2023 มุ่งหวังที่จะแจกจ่ายเงิน 10,000 บาทไทย (ประมาณ 280 ดอลลาร์) ให้กับประชาชนทุกคนที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป ผ่านกระเป๋าเงินดิจิทัล เงินดังกล่าวสามารถใช้ได้ภายในรัศมี 4 กิโลเมตรจากที่อยู่อาศัยของผู้รับเท่านั้น โดยมีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายในท้องถิ่นและกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศ (Bangkok Post, 2023) นโยบายนี้เกิดขึ้นในบริบทของการฟื้นตัวของประเทศไทยหลังการระบาดใหญ่ ซึ่งการเติบโตทางเศรษฐกิจค่อนข้างช้า โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท และรัฐบาลกำลังแสวงหาวิธีการใหม่ๆ เพื่อกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศและลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้

ที่มาของนโยบายกระเป๋าเงินดิจิทัลมีรากฐานมาจากความมุ่งมั่นที่กว้างขึ้นของพรรคเพื่อไทยต่อมาตรการทางเศรษฐกิจแบบประชานิยม ในอดีต พรรคได้เน้นนโยบายที่ส่งเสริมการช่วยเหลือทางการเงินโดยตรงแก่ประชากรที่มีรายได้น้อย ดังที่เห็นได้ในรัฐบาลก่อนหน้าภายใต้ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งการโอนเงินสดและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจถือเป็นหัวใจสำคัญ รัฐบาลของเศรษฐาได้ขยายมรดกนี้ แต่ด้วยการปรับเปลี่ยนให้ทันสมัยด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นกลไกการกระจายสินค้า การใช้กระเป๋าเงินดิจิทัลสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มุ่งสู่เศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งการชำระเงินผ่านมือถือและโซลูชันเทคโนโลยีทางการเงินมีความโดดเด่นมากขึ้น (Kongkirati, 2023) ความคิดริเริ่มนี้ยังเชื่อมโยงกับเป้าหมายที่กว้างขึ้นของการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลในประเทศไทย เนื่องจากรัฐบาลได้แสดงความสนใจที่จะวางตำแหน่งให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางระดับภูมิภาคสำหรับนวัตกรรมดิจิทัล ดังนั้น นโยบายกระเป๋าเงินดิจิทัลจึงไม่เพียงแต่เป็นมาตรการทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ที่กว้างขึ้นเพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินของประเทศไทยให้ทันสมัยอีกด้วย อย่างไรก็ตาม นักวิจารณ์ได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับความยั่งยืนและผลกระทบในระยะยาวของนโยบายกระเป๋าเงินดิจิทัล บางคนโต้แย้งว่าแม้ว่านโยบายดังกล่าวอาจช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้น แต่ก็มีความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการขาดดุลการคลังและเป็นภาระหนักต่องบประมาณของประเทศ ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีคำถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการแจกจ่ายดังกล่าวในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจเชิงโครงสร้าง เช่น การว่างงาน ความไม่เท่าเทียม และผลผลิตที่หยุดชะงัก

(Chachavalpongpun, 2023) อย่างไรก็ตาม รัฐบาลของเศรษฐา ทวีสินยังคงมองในแง่ดีว่า นโยบายดังกล่าวจะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ ได้แก่ การส่งเสริมการใช้จ่ายในประเทศ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก และการฟื้นฟูเศรษฐกิจในท้องถิ่น โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอย่างไม่สมส่วน เมื่อนโยบายดังกล่าวถูกเปิดเผย นโยบายดังกล่าวจะทำหน้าที่เป็นการทดสอบที่สำคัญถึงความสามารถของรัฐบาลในการสร้างสมดุลระหว่างมาตรการเศรษฐกิจแบบประชานิยมกับการบริหารการเงินที่ยั่งยืน

นโยบายกระเป๋าเงินดิจิทัลยังมีความสำคัญต่อศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศไทย รัฐบาลเศรษฐา ทวีสิน กำลังส่งเสริมการนำเทคโนโลยีทางการเงิน (ฟินเทค) มาใช้ทั่วประเทศ โดยการใช้แพลตฟอร์มกระเป๋าเงินดิจิทัลเพื่อแจกจ่ายเงินทุน การเปลี่ยนแปลงนี้สอดคล้องกับแนวโน้มของโลกที่มุ่งสู่การชำระเงินดิจิทัลและสังคมไร้เงินสด ซึ่งมีส่วนสนับสนุนให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายในการเป็นผู้นำในภูมิภาคด้านเศรษฐกิจดิจิทัล (Kongkirati, 2023) รัฐบาลหวังว่าจะส่งเสริมความรู้ด้านดิจิทัลและบูรณาการคนไทยให้เข้ากับระบบการเงินอย่างเป็นทางการมากขึ้น โดยการนำกระเป๋าเงินดิจิทัลมาสู่ประชาชนหลายล้านคน การมีส่วนร่วมที่มากขึ้นในเศรษฐกิจดิจิทัลนี้จะช่วยขับเคลื่อนการสร้างสรรคนวัตกรรม เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงิน และสร้างโอกาสมากขึ้นสำหรับธุรกิจและผู้บริโภคในการทำธุรกรรมดิจิทัล ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในตลาดโลกที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีมากขึ้น สุดท้าย นโยบายกระเป๋าเงินดิจิทัลยังมีความสำคัญในแง่ของผลกระทบทางการเมือง นโยบายนี้สะท้อนถึงวาระประชานิยมที่กว้างขึ้นของพรรคเพื่อไทย ซึ่งสานต่อมรดกของการแทรกแซงทางการเงินโดยตรงที่มุ่งลดความยากจนและส่งเสริมประชากรที่มีรายได้น้อย ในทางการเมือง นโยบายดังกล่าวช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับฐานเสียงชนบท ซึ่งโดยปกติแล้วสนับสนุนพรรคเพื่อไทย เนื่องจากพรรคเน้นที่การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในพื้นที่ชนบท ในแง่นี้ นโยบายกระเป๋าเงินดิจิทัลทำหน้าที่เป็นกลไกในการเสริมสร้างความภักดีทางการเมือง ขณะเดียวกันก็ตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจที่เร่งด่วน (Chachavalpongpun, 2023) นโยบายดังกล่าวเน้นย้ำถึงความสำคัญของการกำกับดูแลที่ตอบสนองและบทบาทของการแทรกแซงของรัฐในการบรรเทาวิกฤตเศรษฐกิจ ดังนั้น นอกเหนือจากผลกระทบทางเศรษฐกิจแล้ว นโยบายกระเป๋าเงินดิจิทัลยังมีน้ำหนักทางการเมืองอย่างมากในฐานะสัญลักษณ์ของความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการพัฒนาอย่างครอบคลุมและการสนับสนุนประชากรที่ไม่ได้รับบริการเพียงพอในประเทศไทย

บทวิเคราะห์นโยบายดิจิทัลวอลเล็ต

ที่มาของดิจิทัลวอลเล็ต (The origin of digital wallet)

กระแสการปฏิวัติทางเทคโนโลยีทางการเงิน (fintech) โดยรวม ซึ่งออกแบบมาเพื่อให้การทำธุรกรรมทางการเงินสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยมากขึ้น กระแสการปฏิวัติทางเทคโนโลยีนี้เป็นระบบที่ทำให้ผู้ใช้สามารถจัดเก็บข้อมูลทางการเงินและทำธุรกรรมให้เสร็จสมบูรณ์ผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น สมาร์ทโฟนหรือคอมพิวเตอร์ การถือกำเนิดของกระแสการปฏิวัติทางเทคโนโลยีมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับวิวัฒนาการอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีมือถือ อินเทอร์เน็ต และนวัตกรรมในการเข้ารหัสข้อมูล ซึ่งร่วมกันสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Kazan & Damsgaard, 2016) นวัตกรรมนี้เข้ามาแทนที่รูปแบบการชำระเงินแบบดั้งเดิม เช่น เงินสดและบัตรเครดิตทางกายภาพ ทำให้ผู้ใช้สามารถจัดการการเงินบนแพลตฟอร์มดิจิทัลได้อย่างยืดหยุ่นมากขึ้น

กระแสการปฏิวัติทางเทคโนโลยีนี้มีต้นกำเนิดมาตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษปี 1990 และต้นทศวรรษปี 2000 โดยมีอีคอมเมิร์ซเข้ามาเป็นบทบาท ซึ่งจำเป็นต้องมีวิธีการชำระเงินออนไลน์ที่ปลอดภัย บริษัทต่างๆ เช่น PayPal เป็นกลุ่มแรกๆ ที่ทำให้แนวคิดนี้เป็นที่นิยม โดยให้ผู้ใช้สามารถเชื่อมโยงบัญชีธนาคารและบัตรเครดิตของตนกับระบบออนไลน์เพื่อให้ซื้อสินค้าได้ง่ายขึ้น (Au & Kauffman, 2008) เมื่อเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือก้าวหน้าขึ้น การพัฒนาของกระแสการปฏิวัติทางเทคโนโลยีก็ก้าวหน้าตามไปด้วย ในช่วงกลางทศวรรษ 2010 การแพร่หลายของสมาร์ทโฟน การปรับปรุงการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต และการขยายตัวของแอปพลิเคชันบนมือถือ ทำให้กระแสการปฏิวัติทางเทคโนโลยีได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายไปทั่วโลก ปัจจุบัน ระบบต่างๆ เช่น Apple Pay, Google Wallet และแอปพลิเคชันฟินเทคในประเทศต่างๆ ได้ปฏิวัติวิธีการเก็บเงินและในการทำธุรกรรมประจำวันของผู้คน

นอกจากปัจจัยความสะดวกสบายแล้ว กระแสการปฏิวัติทางเทคโนโลยียังได้รับความนิยมเนื่องจากมีคุณลักษณะด้านความปลอดภัยที่ปรับปรุงดีขึ้นเมื่อเทียบกับวิธีการชำระเงินแบบดั้งเดิม กระแสการปฏิวัติทางเทคโนโลยีนี้ใช้การเข้ารหัส การสร้างโทเค็น และการตรวจสอบทางชีวภาพ (เช่น ลายนิ้วมือหรือการจดจำใบหน้า) เพื่อปกป้องข้อมูลทางการเงินที่ละเอียดอ่อน การผสมผสานมาตรการด้านความปลอดภัยเหล่านี้ช่วยลดการฉ้อโกงและการขโมยข้อมูลประจำตัว ทำให้กระแสการปฏิวัติทางเทคโนโลยีเป็นตัวเลือกที่น่าสนใจสำหรับทั้งผู้บริโภคและธุรกิจ (Kazan &

Damsgaard, 2016) เนื่องจากกระเป๋าตังค์ดิจิทัลมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงกลายมาเป็นส่วนสำคัญของระบบนิเวศทางการเงินระดับโลก โดยมีการใช้งานที่ขยายออกไปนอกเหนือจากธุรกรรมส่วนบุคคล ไปจนถึงบริการสาธารณะ การชำระเงินทางธุรกิจ และการโอนเงินข้ามพรมแดน

ทฤษฎีฐานของดิจิทัลวอลเล็ต (Theories underlying digital wallets)

ทฤษฎีต่างๆ มากมายสนับสนุนการนำมาใช้และการใช้กระเป๋าเงินดิจิทัลอย่างแพร่หลาย โดยเน้นที่การเพิ่มประสิทธิภาพการทำธุรกรรม ลดความเสี่ยงในการจัดการเงินสด และปรับปรุงการเข้าถึงบริการทางการเงิน ทฤษฎีหลักคือเศรษฐศาสตร์ต้นทุนการทำธุรกรรม (TCE) ซึ่งตั้งสมมติฐานว่ากระเป๋าเงินดิจิทัลช่วยลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางการเงินแบบดั้งเดิม กระเป๋าเงินดิจิทัลช่วยปรับกระบวนการชำระเงินให้คล่องตัวขึ้นโดยขจัดความจำเป็นในการใช้เงินสด ลดเวลา ความพยายาม และต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางการเงินด้วยการทำให้การชำระเงินรวดเร็วและสะดวกยิ่งขึ้น กระเป๋าเงินดิจิทัลจึงเพิ่มประสิทธิภาพการทำธุรกรรม ซึ่งเป็นที่ดึงดูดใจทั้งธุรกิจและผู้บริโภคในเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Williamson, 1981)

ทฤษฎีพื้นฐานอีกประการหนึ่งคือทฤษฎีการจัดการความเสี่ยง ซึ่งกล่าวถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการพกและใช้เงินสด เช่น การโจรกรรมหรือสูญหาย กระเป๋าเงินดิจิทัลบรรเทาความเสี่ยงเหล่านี้โดยจัดเก็บเงินในระบบอิเล็กทรอนิกส์และเสนอการป้องกันหลายชั้นผ่านการเข้ารหัสและการตรวจสอบทางชีวภาพ ทฤษฎีการเข้ารหัสเป็นรากฐานของความปลอดภัยภายในระบบกระเป๋าตังค์ดิจิทัล โดยที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการเข้ารหัสช่วยให้การจัดการข้อมูลและธุรกรรมทางการเงินมีความปลอดภัย (Rivest, Shamir และ Adleman, 1978) โดยใช้เทคโนโลยีการเข้ารหัสและโทเค็น กระเป๋าตังค์ดิจิทัลจึงมอบสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับผู้ใช้ในการทำธุรกรรม ทำให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลที่ละเอียดอ่อน เช่น หมายเลขบัญชีและรหัสผ่านได้รับการปกป้องจากการฉ้อโกงและการโจรกรรม ซึ่งจะช่วยเพิ่มความมั่นใจของผู้ใช้และลดความเสี่ยงโดยธรรมชาติในการจัดการเงินสดได้อย่างมาก

นอกจากนี้ ทฤษฎีความน่าเชื่อถือยังมีบทบาทสำคัญในการนำกระเป๋าตังค์ดิจิทัลมาใช้ ผู้ใช้มีแนวโน้มที่จะนำเทคโนโลยีกระเป๋าตังค์ดิจิทัลมาใช้มากขึ้นเมื่อพวกเขารับรู้ว่ารระบบนั้นเชื่อถือได้และปลอดภัย กระเป๋าตังค์ดิจิทัลสร้างความไว้วางใจให้กับผู้ใช้ผ่านการผสมรวมระบบการจัดการข้อมูลที่ปลอดภัยและอินเทอร์เน็ตที่ใช้งานง่ายซึ่งให้ความสำคัญกับความเป็น

ส่วนตัวและความปลอดภัย (Gefen, Karahanna และ Straub, 2003) ความไว้วางใจใน กระเป๋าตังค์ดิจิทัลได้รับการเสริมสร้างด้วยการสนับสนุนที่แข็งแกร่งจากสถาบันต่างๆ เช่น ธนาคาร สถาบันการเงิน และบริษัทเทคโนโลยีที่เชื่อถือได้ การรับรองความปลอดภัยและความ น่าเชื่อถือของธุรกรรมดิจิทัล ทำให้ระบบกระเป๋าเงินดิจิทัลได้รับการนำไปใช้อย่างแพร่หลาย มากขึ้น โดยเฉพาะในตลาดที่ความเชื่อมั่นต่อระบบธนาคารแบบดั้งเดิมอาจต่ำ

ความเสี่ยงดิจิทัลวอลเล็ตต่อการทุจริต (Digital Wallets Risk of Fraud)

แม้ว่ากระเป๋าเงินดิจิทัลจะสะดวกและมีประสิทธิภาพ แต่ก็เสี่ยงต่อการฉ้อโกงในรูปแบบ ต่างๆ เช่น การขโมยข้อมูลประจำตัว การแฮ็กบัญชี และการฉ้อโกงทางการเงิน การขโมยข้อมูล ประจำตัวเกิดขึ้นเมื่อผู้ไม่ประสงค์ดีเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต เช่น ข้อมูลรับรองการเข้าสู่ระบบหรือข้อมูลการชำระเงิน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการทำธุรกรรม ฉ้อโกงได้ ความเสี่ยงนี้จะเพิ่มมากขึ้นในระบบกระเป๋าเงินดิจิทัลหากมีช่องโหว่ด้านความ ปลอดภัย เช่น รหัสผ่านที่อ่อนแอ การเข้ารหัสที่ไม่เพียงพอ หรือการเก็บข้อมูลผู้ใช้ที่ไม่ ปลอดภัย (Khan & Alshare, 2019) เนื่องจากกระเป๋าเงินดิจิทัลจัดเก็บข้อมูลทางการเงินที่ ละเอียดยิ่งขึ้น จึงกลายเป็นเป้าหมายที่น่าสนใจสำหรับอาชญากรทางไซเบอร์ ซึ่งสามารถใช้ ประโยชน์จากช่องโหว่เหล่านี้เพื่อกระทำการฉ้อโกงได้

การแฮ็กบัญชีเป็นความเสี่ยงทั่วไปอีกประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกระเป๋าเงินดิจิทัล โดยผู้ โจมตีจะเจาะเข้าบัญชีผู้ใช้เพื่อทำธุรกรรมที่ไม่ได้รับอนุญาต การแฮ็กอาจเกิดขึ้นได้จากการโจมตี แบบฟิชซิง มัลแวร์ หรือการใช้ประโยชน์จากช่องโหว่ของระบบ ตัวอย่างเช่น มาตรการรักษา ความปลอดภัยที่อ่อนแอ เช่น โปรโตคอลการเข้ารหัสที่ไม่ดีหรือซอฟต์แวร์ที่ไม่ได้รับการแก้ไข อาจทำให้ผู้ใช้เสี่ยงต่อการถูกแฮ็ก (Liao & Cheung, 2002) ผู้โจมตีอาจใช้กลวิธีทางวิศวกรรม สังคมเพื่อหลอกล่อให้ผู้ใช้เปิดเผยข้อมูลที่ละเอียดอ่อน ทำให้พวกเขาสามารถเข้าถึงบัญชีได้ หากขาดการตรวจสอบปัจจัยหลายอย่างหรือการตรวจสอบธุรกรรมแบบเรียลไทม์ที่เหมาะสม ผู้ใช้จะมีความเสี่ยงสูงที่จะสูญเสียทางการเงินเนื่องจากการละเมิดบัญชี

นอกจากนี้ การฉ้อโกงทางการเงินอาจเกิดขึ้นได้จากการกระทำที่ไม่เป็นธรรมของผู้ใช้ หรือแม้แต่ผู้ให้บริการ ซึ่งเน้นย้ำถึงความสำคัญของความไว้วางใจในระบบกระเป๋าตังค์ดิจิทัล กิจกรรมฉ้อโกงอาจเกี่ยวข้องกับการจัดการธุรกรรม การกล่าวอ้างเท็จ หรือการใช้ประโยชน์จาก ข้อบกพร่องของระบบเพื่อดำเนินการเคลื่อนไหวทางการเงินที่ไม่ได้รับอนุญาต ในบางกรณี ผู้ ให้บริการที่ไร้จริยธรรมอาจใช้ข้อมูลของผู้ใช้ในทางที่ผิดหรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมซึ่งทำให้ ผู้ใช้เสี่ยงมากขึ้น จุดอ่อนเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการใช้มาตรการรักษาความปลอดภัย

ที่แข็งแกร่ง รวมถึงการเข้ารหัส การสร้างโทเคน การตรวจสอบปัจจัยหลายอย่าง และการอัปเดตระบบเป็นประจำ เพื่อลดความเสี่ยงจากการฉ้อโกงในระบบกระเป๋าตังค์ดิจิทัล (Srivastava & Kaushik, 2015) ยิ่งไปกว่านั้น บทบาทของกรอบการกำกับดูแลและการกำกับดูแลที่เข้มแข็งของสถาบันยังถือเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้แน่ใจว่าทั้งผู้ให้บริการและผู้ใช้อย่างมั่นใจในแนวทางปฏิบัติที่เป็นธรรมและมาตรฐานความปลอดภัย

ผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบ (Positive and Negative Impacts of Digital Wallets)

ผลกระทบเชิงบวก:

กระเป๋าตังค์ดิจิทัลมีข้อดีที่สำคัญหลายประการโดยทำให้ธุรกรรมทางการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้นและลดความต้องการเงินสด ทำให้การชำระเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยให้ผู้ใช้งานสามารถทำธุรกรรมได้อย่างรวดเร็วผ่านสมาร์ทโฟนหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ เพิ่มความสะดวกให้กับทั้งผู้บริโภคและธุรกิจ นอกจากนี้ กระเป๋าตังค์ดิจิทัลยังส่งเสริมการเข้าถึงบริการทางการเงิน โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลหรือพื้นที่ที่บริการธนาคารแบบดั้งเดิมอาจมีข้อจำกัด ด้วยการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีมือถือ กระเป๋าตังค์ดิจิทัลจึงช่วยให้บุคคลที่ไม่มีบัญชีธนาคารสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้ ทำให้พวกเขาสามารถมีส่วนร่วมในเศรษฐกิจอย่างเป็นทางการได้ (Kikulwe, Fischer และ Qaim, 2014) ประโยชน์สำคัญอีกประการหนึ่งคือความโปร่งใสที่กระเป๋าตังค์ดิจิทัลนำมาสู่การจัดการทางการเงิน กระเป๋าตังค์ดิจิทัลช่วยให้ผู้ใช้ติดตามรูปแบบการใช้จ่ายได้อย่างง่ายดาย ช่วยปรับปรุงความรับผิดชอบทางการเงินส่วนบุคคลและลดโอกาสการฉ้อโกงหรือการจัดการที่ไม่เหมาะสมทั้งในบริบทส่วนบุคคลและทางธุรกิจ

ผลกระทบเชิงลบ:

แม้จะมีข้อดีเหล่านี้ กระเป๋าตังค์ดิจิทัลก็ยังนำเสนอความท้าทาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูล เนื่องจากกระเป๋าตังค์ดิจิทัลจัดเก็บข้อมูลทางการเงินและข้อมูลส่วนบุคคลที่ละเอียดอ่อน กระเป๋าตังค์ดิจิทัลจึงกลายเป็นเป้าหมายของอาชญากรทางไซเบอร์ หากมาตรการรักษาความปลอดภัย เช่น การเข้ารหัสหรือการพิสูจน์ตัวตนหลายปัจจัยนั้นอ่อนแอ ผู้ใช้จะต้องเผชิญกับความเสี่ยงในการละเมิดข้อมูล การขโมยข้อมูลประจำตัว และการฉ้อโกงทางการเงิน (Srivastava & Kaushik, 2015) นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับกระเป๋าตังค์ดิจิทัลอาจทำให้ความไม่เท่าเทียม

กันทางสังคมรุนแรงขึ้น เนื่องจากบุคคลทุกคนไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีหรือความรู้ที่จำเป็นในการใช้ระบบเหล่านี้ได้อย่างเท่าเทียมกัน ตัวอย่างเช่น ผู้สูงอายุ ประชากรในชนบท หรือบุคคลที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีจำกัด อาจประสบปัญหาในการนำกระเป๋าตังค์ดิจิทัลมาใช้ ซึ่งส่งผลให้พวกเขาไม่ได้รับบริการทางการเงินบางประเภท ช่องว่างทางดิจิทัลนี้เสี่ยงต่อการทำให้กลุ่มที่เปราะบางถูกละเลย และสร้างอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในเศรษฐกิจดิจิทัล

สรุป

สรุปด้วยการเน้นย้ำถึงลักษณะหลายแง่มุมของนโยบายกระเป๋าเงินดิจิทัล โดยเน้นทั้งศักยภาพในการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายโดยธรรมชาติของนโยบายเหล่านี้ ต้นกำเนิดของกระเป๋าเงินดิจิทัลมีรากฐานมาจากการเติบโตของเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งได้ปฏิวัติธุรกรรมทางการเงินด้วยการทำให้มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และเข้าถึงได้มากขึ้น รากฐานทางทฤษฎี เช่น เศรษฐศาสตร์ต้นทุนธุรกรรมและทฤษฎีความน่าเชื่อถือ เป็นรากฐานของการนำกระเป๋าเงินดิจิทัลมาใช้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีเหล่านี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเงินสด และเพิ่มความไว้วางใจของผู้ใช้ผ่านการจัดการข้อมูลที่ปลอดภัยได้อย่างไร

อย่างไรก็ตาม บทความนี้ยังกล่าวถึงความกังวลที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการทุจริตและช่องโหว่ด้านความปลอดภัย เมื่อกระเป๋าเงินดิจิทัลแพร่หลายมากขึ้น กระเป๋าเงินดิจิทัลก็จะเปิดช่องทางใหม่ๆ สำหรับการฉ้อโกงและการทุจริตหากไม่มีกรอบการกำกับดูแลและโปรโตคอลความปลอดภัยที่เหมาะสม บทความนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการใช้การเข้ารหัสที่แข็งแกร่ง การตรวจสอบหลายปัจจัย และการกำกับดูแลที่โปร่งใสเพื่อลดความเสี่ยงเหล่านี้

ในที่สุด บทความนี้จะประเมินผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบของนโยบายกระเป๋าเงินดิจิทัล ในแง่หนึ่ง ระบบเหล่านี้ส่งเสริมการเข้าถึงทางการเงิน ความโปร่งใส และความสะดวกสบาย โดยเฉพาะในภูมิภาคที่ไม่ได้รับการบริการเพียงพอ ในอีกแง่หนึ่ง ระบบเหล่านี้ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความเป็นส่วนตัวและอาจทำให้ความไม่เท่าเทียมกันรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่ขาดการเข้าถึงเทคโนโลยีหรือความรู้ที่จำเป็น ข้อเสนอสรุปชี้ให้เห็นว่าแม้ว่ากระเป๋าเงินดิจิทัลจะมีข้อดีมากมาย แต่การพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับความปลอดภัย กฎระเบียบ และการรวมเข้าไว้ด้วยกันนั้นมีความจำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าผลประโยชน์ต่างๆ จะได้รับการกระจายอย่างเท่าเทียมกันและลดความเสี่ยงต่อการทุจริตให้เหลือน้อยที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- Au, Y. A., & Kauffman, R. J. (2008). The economics of mobile payments: Understanding stakeholder issues for an emerging financial technology application. *Electronic Commerce Research and Applications*, 7(2), 141-164.
- Bangkok Post. (2023). Pheu Thai's 10,000 baht digital wallet plan: Will it work?. <https://www.bangkokpost.com>
- Chachavalpongpun, P. (2023). Populism and fiscal responsibility in Thailand: The digital wallet dilemma. *Journal of Southeast Asian Affairs*, 45(2), 123-135.
- Gefen, D., Karahanna, E., & Straub, D. W. (2003). Trust and TAM in online shopping: An integrated model. *MIS Quarterly*, 27(1), 51-90.
- Kazan, E., & Damsgaard, J. (2016). Towards a market entry framework for digital payment platforms. *Communications of the Association for Information Systems*, 38(1), 761-785.
- Khan, I., & Alshare, K. (2019). Predicting mobile payment adoption: An enhanced technology acceptance model. *International Journal of Mobile Communications*, 17(5), 533-554.
- Kikulwe, E. M., Fischer, E., & Qaim, M. (2014). Mobile money, smallholder farmers, and household welfare in Kenya. *PLoS ONE*, 9(10), e109804.
- Kongkirati, P. (2023). The digital wallet and Thailand's economic future: Policy, politics, and possibilities. *Southeast Asia Economic Review*, 62(1), 78-94.
- Liao, Z., & Cheung, M. T. (2002). Internet-based e-banking and consumer attitudes: An empirical study. *Information & Management*, 39(4), 283-295.
- Rivest, R. L., Shamir, A., & Adleman, L. (1978). A method for obtaining digital signatures and public-key cryptosystems. *Communications of the ACM*, 21(2), 120-126.

Srivastava, P., & Kaushik, N. (2015). Secure transaction management in digital payment systems: Challenges and solutions. *Journal of Financial Services Marketing*, 20(4), 287-294.

Williamson, O. E. (1981). The economics of organization: The transaction cost approach. *American Journal of Sociology*, 87(3), 548-577.